

PROXIMITIES: Symbolic Notions of East and West within Europe ΓΕΙΤΝΙΑΣΕΙΣ: Συμβολικές έννοιες της Δύσης και της Ανατολής και η ευρωπαϊκή τους πρόσληψη

Art Space Pythagorion, a former 1970s hotel converted several years ago into an arts and culture venue, lies on the sea-shore of Samos, only a few hundred metres away from Turkey. A large window in the main room offers views of the Turkish mainland and the sea between the two countries. The 'other' side is so close to Greece that you can discern the cars going up and down the hills and the trees moving as the wind blows. There is the same wind in both places and the same water, it seems.

In Greece, many generations grew up believing that Turks were the eternal enemy. School books were also based on constructed versions of conflicting histories, which slowly somehow disappear, -luckily. Being a nation of immigrants (in its big percentage) many Greeks came from Turkey and maintained a fundamental love for the "heimat" over there, as well as their friends. The imposed nationalism, and the "hate" never really penetrated their inner soul. Greek popular culture is influenced largely from the Ottoman one -maybe much more than from the ancient Greek antiquity. Constructed obstacles have been often erected between the two interrelated communities, but the urgency of working together for a common intellectual purpose is becoming the norm.

Samos is one of those politically, culturally and historically dense 'vacation heavens' often found in Mediterranean regions. A crucible of cultures and histories for thousands of years, it was where Pythagoras the Samian developed his theorem. It has also seen plague, piracy, wars and empires. Today, Samos is a mass tourism destination as well as one of the major entry points for irregular migrants trying to reach Europe and a better future.

The Frontex patrol is as much a part of Samos as tourist operators. For each hundred people swimming in the clear blue waters in the morning there is a (much smaller) number of people struggling or even drowning at night. In such a context, there are no easy solutions, as all possible outcomes entail a degree of discomfort or a price that needs to be paid. Hope and despair, desire and unsettlement, violence and peace, loss and memory, redemption and order, the social and the individual: these all add to the fauna of the Samos seabed.

"In Europe, the identity of every culture always lies at the frontiers. A German, such as Winckelmann or Hölderlin could be more Greek than the Greeks. And a Florentine like Dante could feel just as German as the Swabian emperor Frederick II. That is precisely what makes up Europe: a particularity that oversteps national and cultural frontiers.

The citizens of Europe must make clear to themselves that this unending crisis [...] is incompatible with democracy."

Although this is said for the particular post-crisis division between north and south Europe, it makes a poignant comment for

To Art Space Pythagorion, ένα ξενοδοχείο της δεκαετίας του 1970 το οποίο ανακαινίστηκε και μεταμορφώθηκε – εδώ και κάποια χρόνια – σε χώρο τέχνης και πολιτισμού, βρίσκεται πάνω στην παραλία του Πυθαγορίου, στη Σάμο, μερικές μόλις εκατοντάδες μέτρα από την Τουρκία. Τα μεγάλα παράθυρα της πρόσοψης στην κεντρική αίθουσα προσφέρουν άπλετη θέα στη θάλασσα ανάμεσα στις δύο χώρες, ως την Τουρκική ενδοχώρα. Η «άλλη» πλευρά βρίσκεται τόσο κοντά στην Ελλάδα ώστε να διακρίνονται τα αυτοκίνητα να κινούνται πάνω κάτω στις πλαγιές των λόφων και τα δέντρα να λυγίζουν στον άνεμο. Ο ίδιος άνεμος πνέει και στα δύο μέρη, η ίδια θάλασσα βρέχει τις ακτές τους.

Στην Ελλάδα, πολλές γενιές γαλουχήθηκαν με την πεποίθηση ότι οι Τούρκοι είναι "ο αιώνιος εχθρός". Τα σχολικά βιβλία ήταν βασισμένα σε κατασκευασμένες εκδοχές αντικρουόμενων ιστοριών, κάτι που με τον καιρό εξαλήφθηκε, -ευτυχώς. Όντας ένα έθνος μεταναστών (κατά το μεγαλύτερο ποσοστό) πολλοί έλληνες επέστρεψαν στην Ελλάδα από την Τουρκία, διατηρώντας μια ισχυρή αγάπη για την εκεί "πατρίδα", αλλά και για τους ανθρώπους που γνώρισαν. Ο επιβεβλημένος εθνικισμός και το "μίσος", δεν κατάφεραν ποτέ να εισχωρίσουν στην ψυχή τους. Η ελληνική λαϊκή κουλτούρα έχει επηρεαστεί κατά πολύ από την οθωμανική, ίσως ακόμα και σε μεγαλύτερο βαθμό από την αρχαιότητα. Τεχνητά εμπόδια ανεγέρθηκαν συχνά μεταξύ των δύο κοινοτήτων, ωστόσο η αναγκαιότητα της συνεργασίας για ένα κοινό σκοπό γίνεται σταδιακά ο κανόνας.

Η Σάμος είναι ένας «τουριστικός παράδεισος» από εκείνους που συναντάμε συχνά στην περιοχή της Μεσογείου, προικισμένους με πλούσιες και μακραίωνες πολιτικές, πολιτιστικές και ιστορικές αναφορές. Χωνευτήρι πολιτισμών επί χιλιετίες, εκεί ο Πυθαγόρας ο Σάμιος ανέπτυξε το θεώρημά του, ενώ ταυτόχρονα το νησί έχει δει μέσα στα χρόνια πειρατές, λοιμούς, πολέμους και αυτοκρατορίες. Η Σάμος είναι σήμερα ένας προορισμός μαζικού τουρισμού, και μαζί μία από τις βασικότερες πύλες εισόδου λαθρομεταναστών που αγωνίζονται για να φτάσουν στην Ευρώπη αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον.

Οι περιπολίες της Frontex είναι μέρος της καθημερινότητας όσο και οι τουριστικοί πράκτορες. Σε κάθε εκατό ανθρώπους που κολυμπάνε στα κρυστάλλινα γαλιανά νερά το πρωί, αντιστοιχεί τη νύχτα ένα (πολύ μικρότερο) πλήθος ανθρώπων που παλεύουν με τα κύματα, πολλοί από τους οποίους πνίγονται. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο δεν χωρούν εύκολες λύσεις, αφού όλα τα σενάρια απαιτούν σε ένα βαθμό να πληρώσουμε κάποιο τίμημα. Η ελπίδα και η απογοήτευση, η επιθυμία και η αγωνία, η βία και η ηρεμία, η απώλεια και η μνήμη, η λύτρωση και η τάξη, οι έννοιες της κοινότητας και του ατομισμού, όλα αυτά συνυπάρχουν, και συμπληρώνουν πλέον την πανίδα του σαμιώτικου βυθού.

«Στην Ευρώπη, η ταυτότητα κάθε πολιτισμού εκδηλώνεται πάντοτε στα σύνορά του. Ένας Γερμανός, όπως ο Winckelmann

lots of topographies beyond the specific region.

So what constructs the cultural identity in topographies as dense as the aforementioned and many others in the world, as we know it?

History proves that answers are not to be found in common being but, as the French philosopher Jena Liuc Nancy (1982) has observed, in being in common. The solution in tension does not lie in choosing sides. It is rather better to be able to comprehend a set of contradictory desires and seeming oppositions as sustaining relations. Our aim as cultural agents and artists, should always be to open up and enact a living space of individual narratives of collective importance, a mindscape that will eventually generate fresh hybrid signs and languages to meet the ever-changing world.

Having been born in Turkey and brought up in Germany, Aladağ has repeatedly questioned the notion of the 'border' and the construction of cultural identity. Her work, never didactic but always open in its meanings and interpretations, alludes, elegantly and subtly, to major existential issues and never-ending injustices. Like a mantra, she often repeatedly, even exhaustively, acts out (or performs) cultural policies related to migration and other themes until the issues associated with them are muted or even cancelled.

We are honoured to have with us a set of curators, writers, academics reflect on the issues raised by Nevin Aladağ for her show *Borderline* in Art Space Pythagorion Samos.

(text: Marina Fokidis)

ή ο Hölderlin, μπορεί να είναι πιο Έλληνας κι από τους Έλληνες. Και ένας Φλωρεντίνος, όπως ο Δάντης, μπορούσε να αισθάνεται εξίσου Γερμανός με τον Σουηβό αυτοκράτορα Φρειδερίκο Β'. Αυτό ακριβώς είναι που κάνει την Ευρώπη αυτό που θα έπρεπε να είναι: μια μοναδικότητα που υπερβαίνει τα εθνικά και πολιτιστικά σύνορα. Οι πολίτες της Ευρώπης πρέπει να ξεκαθαρίσουν ότι αυτή η ατελείωτη κρίση είναι ασύμβατη με τη δημοκρατία.»

Αν και αυτό το σχόλιο αναφέρεται στην μετά- κρίσης διάκριση μεταξύ βόρειας και νότιας Ευρώπης, αποτελεί πάραυτα μια καυστική ρήση για πολλές τοπογραφίες πέραν της συγκεκριμένης περιοχής.

Τι είναι αυτό λοιπόν που καθορίζει την πολιτισμική ταυτότητα σε τοπογραφίες τόσο πυκνές όσο η προαναφερθείσα αλλά και πολλές άλλες;

Η Ιστορία μας διδάσκει ότι οι απαντήσεις δεν θα πρέπει να αναζητηθούν στην ομογενοποίηση του τρόπου ζωής, όπως παρατηρεί ο φιλόσοφος Jena Liuc Nancy (1982), αλλά στη συνύπαρξη με διαφορετικούς τρόπους. Η λύση στην ένταση δε θα βρεθεί επιλέγοντας την μία ή την άλλη πλευρά. Θα ήταν προτιμότερο να κατανοήσουμε μια σειρά αντικρουόμενων επιθυμιών και να αντιμετωπίσουμε τις φαινομενικές αντιθέσεις, ως μοναδικές ευκαιρίες διαλόγου για τη διατήρηση των σχέσεων. Ο στόχος μας ως πολιτιστικοί παράγοντες και καλλιτέχνες, είναι να παραμένουμε ανοιχτοί σε ερμηνίες και να θεσπίσουμε ζωτικούς χώρους ατομικών αφηγήσεων, ως πεδία σκέψης που θα τροφοδοτήσουν νέα υβριδικά σημεία και διαλέκτους ώστε να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον κόσμο που διαρκώς μεταβάλλεται.

Η Aladağ, που γεννήθηκε στην Τουρκία και μεγάλωσε στη Γερμανία, έχει επανειλημμένα ασχοληθεί με την έννοια του «συνόρου» και τη συγκρότηση της πολιτιστικής ταυτότητας. Το έργο της, χωρίς κανένα διδακτισμό αλλά πάντα ανοιχτό σε διαφορετικές ερμηνείες, μιλάει υπαινικτικά, κομψά και με ιδιαίτερη λεπτότητα για τα μεγάλα υπαρξιακά ζητήματα και τις συνεχείς αδικίες. Σαν μαγική επωδός που επαναλαμβάνεται, συχνά μέχρις εξαντλήσεως, στο έργο της, η καλλιτέχνη υποδύεται και εκφράζει πολιτιστικές πολιτικές που άπτονται της μετανάστευσης και άλλων θεμάτων, σε βαθμό που τα ζητήματα που σχετίζονται συνειρμικά με αυτές να ξεθωριάζουν ή και να εξουδετερώνονται πλήρως.

Είναι τιμή μας να έχουμε κοντά μας μια σειρά επιμελητών, συγγραφέων και ακαδημαϊκών που θα αναφερθούν στα θέματα που ανεγείρονται μέσα από την έκθεση της Nevin Aladağ με τίτλο *Borderline*, στο Art Space Pythagorion στη Σάμο.

(κείμενο: Μαρίνα Φωκίδη)

Panel Speakers / Ομιλητές

Ayhan Aktar specializes on the state-minority relations in modern Turkey and focuses on subjects such as nationalism, economical transformation and treatment of non-muslim minorities in Ottoman and Turkish Republic. His current work is on the non-Muslims in the Ottoman Army during World War I.

Ayhan Aktar is a Professor of Sociology teaching at the Institute of Social Sciences at Bilgi University. Prof. Aktar specialized on the state-minority relations in modern Turkey. His current work is on the non-Muslims in the Ottoman Army during WW I. He was one of the organizers of the conference titled as 'The Ottoman Armenians during the Demise of the Empire' which was held in Istanbul in 2005. He published extensively on the treatment of non-Muslim minorities during Turkish republic. Some of the titles are as follows: *Capital Levy and Turkification Policies* (2000), *Turkish Nationalism, Non - Muslims and Economic Transformation* (2006), *The Diary of Yorgos Hacidimitriadis in Askale/Erzurum Labour Camp, 1943* (2011) and *Nationalism in Troubled Triangle: Cyprus, Greece and Turkey*, (Together with Niyazi Kızılyürek and Umut Özkırımlı) London, 2010. Finally, Prof. Aktar edited and wrote an introduction to the memoirs of Captain Sarkis Torossian, *From Dardanelles to Palestine* (2012).

Ο θεωρητικός Ayhan Aktar θα εστιάσει στις σχέσεις των μειονοτήτων στη σύγχρονη Τουρκία και ιδιαίτερα σε θέματα όπως ο εθνικισμός, ο οικονομικός μετασχηματισμός και η μεταχείριση των μη μουσουλμανικών μειονοτήτων στην Οθωμανική και την Τουρκική Δημοκρατία. Η παρούσα έρευνα του αφορά στους μη μουσουλμάνους του Οθωμανικού στρατού κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Ο Ayhan Aktar είναι καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Ινστιτούτο Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Bilgi, στην Κωνσταντινούπολη. Έχει ειδικευτεί σε θέματα μειονοτήτων στη σύγχρονη Τουρκία. Η τωρινή του έρευνα εστιάζει στους μη-Μουσουλμάνους του Οθωμανικού στρατού κατά τον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο. Ήταν ένας από τους διοργανωτές του συνεδρίου “Οι Οθωμανοί Αρμένιοι κατά την πτώση της Αυτοκρατορίας” το οποίο πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 2005. Έχει δημοσιεύσει επανηλημένα σχετικά με την αντιμετώπιση των μη Μουσουλμανικών μειονοτήτων στην περίοδο της Τουρκικής δημοκρατίας. Μερικοί από τους τίτλους του είναι οι εξής: Κεφαλαιακός Φόρος και Πολιτική Εκτουρκισμού (2000), Τουρκικός Εθνικισμός, Μη- Μουσουλμάνοι και Οικονομική Μεταμόρφωση(2006), Το Ημερολόγιο του Γιώργου Χατζηδημητριάδη στο Στρατόπεδο Εργασίας Ασκαλέ το 1943 (2011) και Εθνικισμός στο Προβληματικό Τρίγωνο Κύπρου, Ελλάδας, Τουρκίας (σε συνεργασία με τους Niyazi Kizilyürek και Umur Özkirimli, Λονδίνο, 2010). Τέλος, έχει γράψει και επιμεληθεί την εισαγωγή στα απομνημονεύματα του καπετάν Sarkis Torossian, Από τα Δαρδανέλλια στην Παλαιστίνη (2012).

Chus Martínez will give an input on how art and social issues meet, referring to philosophical questions connected to migration, nomadic life and borders.

Born in Spain, Chus Martínez has a background in philosophy and art history. Currently she is the Head of the Institute of Art of the FHNW Academy of Arts and Design in Basel, Switzerland. Before she was the Chief Curator at El Museo del Barrio, New York, and dOCUMENTA (13) Head of Department and Member of Core Agent Group. Previously she was Chief Curator at MACBA, Barcelona (2008–11), Director of the Frankfurter Kunstverein (2005–08), and Artistic Director of Sala Rekalde, Bilbao (2002–05). For the 51st Biennale di Venezia (2005), Martínez curated the National Pavilion of Cyprus, and in 2008 she served as a Curatorial Advisor for the Carnegie International and in 2010 for the 29th Bienal de São Paulo. During her tenure as Director of the Frankfurter Kunstverein she curated solo exhibitions of Wilhelm Sasnal among others; and a series of group exhibitions including Pensée Sauvage and The Great Game To Come. She was also the founder of the Deutsche Börse Residency Program for international artists, art writers, and curators. While at MACBA Martínez curated the Thomas Bayrle retrospective, an Otolith Group monographic show, and an exhibition devoted to television, Are you ready for TV? In 2008, Martínez was the curator of the Deimantas Narkevicius retrospective exhibition, The Unanimous Life, at the Museo de Arte Reina Sofia, Madrid, which traveled to major European museums. Martínez lectures and writes regularly including numerous catalogue texts and critical essays, and is a regular contributor to Artforum among other international art journals.

Η Chus Martínez θα μιλήσει για το πως η τέχνη συναντιέται με κοινωνικά θέματα, αναφερόμενη σε φιλοσοφικές έννοιες γύρω από τους όρους της μετανάστευσης, της νομαδικής ζωής και του συνόρου.

Γεννημένη στην Ισπανία, η Chus Martínez, με σπουδές στη φιλοσοφία και την ιστορία της τέχνης, είναι η Πρόεδρος του Ινστιτούτου της Τέχνης του FHNW Academy of Arts and Design στη Βασιλεία της Ελβετίας. Στο παρελθόν έχει υπάρξει Επικεφαλής Επιμελήτρια του El Museo del Barrio στη Νέα Υόρκη, πρόεδρος και μέλος του Core Agent Group στη dOCUMENTA (13), καθώς και Υπεύθυνη Επιμελήτρια του MACBA στη Βαρκελώνη (2008-11), Διευθύντρια του Frankfurter Kunstverein (2005-08) και Καλλιτεχνική Διευθύντρια του Sala Rekalde στο Μπιλμπάο (2002-05). Για την 51η Μπιενάλε της Βενετίας (2005), η Martínez επιμελήθηκε το εθνικό περίπτερο της Κύπρου. Το 2008 διατέλεσε Σύμβουλος Επιμελητής για το Carnegie International και το 2010 για την 29η Μπιενάλε του Σάο Πάολο. Κατά τη διάρκεια της θητείας της ως Διευθύντρια του Frankfurter Kunstverein, επιμελήθηκε ατομικές εκθέσεις, μεταξύ άλλων αυτή του Wilhelm Sasnal, και μια σειρά ομαδικών εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των Pensée Sauvage και The Great Game To Come. Υπήρξε ακόμα ιδρύτρια του προγράμματος Deutsche Börse Residency για διεθνείς καλλιτέχνες, θεωρητικούς της τέχνης και επιμελητές. Για το MACBA, η Martínez επιμελήθηκε την αναδρομική έκθεση του Thomas Bayrle, μια μονογραφική έκθεση για τους The Otolith Group και το Are you ready for TV?, μια έκθεση αφιερωμένη στην τηλεόραση. Το 2008, η Martínez υπήρξε επιμελήτρια της αναδρομικής έκθεσης του Deimantas Narkevicius, The Unanimous Life, στο Museo de Arte Reina Sofia στη Μαδρίτη, η οποία ταξίδεψε σε μεγάλα ευρωπαϊκά μουσεία. Η Chus Martínez δίνει διαλέξεις και αρθρογραφεί συχνά, γράφοντας μεταξύ άλλων κείμενα για καταλόγους και κριτικές, για το Artforum καθώς και άλλα διεθνή ημερολόγια τέχνης.

Ingo Niermann will talk about an approach of rather multiplying than just overcoming borders (as outlined in «Archipelago Greece») and about a scenario for a common North and South Korea that he is working on and if/how it could be adapted to Turkey and Greece

Ingo Niermann was born in 1969 in Bielefeld, Germany, and is an author currently living and working in Bielefeld, Germany, and is an author currently living and working in New York. His debut novel *Der Effekt* was published in 2001. Some of his works are *The Future of Art – A Manual* (with E. Niedling, 2011), *Deutscher Sohn* (A. Wallasch, 2010), *Solution 186–195: Dubai Democracy* (2010), *Solution 1–10: Umbauland* (2009), *Solution 9: The Great Pyramid* (with J. Thiel, 2008), *Breites Wissen: Die seltsame Welt der Drogen* (with A. Sack, 2007), *China ruft dich* (2008), *Metan* (with C. Kracht, 2007), and *Minusvisionen* (2003). Niermann is the publisher of the series *Solution*.

Ο Ingo Niermann θα μιλήσει για μια προσεγγίση μάλλον πολλαπλασιασμού παρά υπερνίκησης των συνόρων (όπως σκιαγραφείται στο άρθρο 'Archipelago Greece') αλλά και για το σενάριο μιάς ενιαίας Βόρειας και Νότιας Κορέας το οποίο έχει αναπτύξει, καθώς και το πως/αν θα μπορούσε κάτι τέτοιο να έχει εφαρμογή στην περίπτωση Ελλάδας- Τουρκίας.

Ο Ingo Niermann, γεννημένος το 1969 στο Bielefeld της Γερμανίας, είναι συγγραφέας που ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη. Το πρώτο του μυθιστόρημα *Der Effekt* εκδόθηκε το 2001. Στα έργα του συμπεριλαμβάνονται: *The Future of Art - A Manual* (με τον E.Niedling, 2011), το *Deutscher Sohn* (A. Wallasch, 2010), *Solution 186-195: Dubai Democracy* (2010), *Solution 1-10: Umbauland* (2009), *Solution 9: The Great Pyramid* (με τον J. Thiel, 2008), *Breites Wissen: Die seltsame Welt der Drogen* (με τον A. Sack, 2007), *China ruft Dich* (2008), *Metan* (με τον C. Kracht, 2007) και *Minusvisionen* (2003). Ο Niermann είναι ο εκδότης της σειράς *Solution*.

Basak Temur will focus on how Nevin Aladağ surpasses and diminishes borders and brings notions which are recognized as opposites of each other, such as public and private domain, stage and audience, authentic and artificial, natural identity and staged identity, into a close proximity. She will elaborate on how such codes and meanings change place with their antonyms in Nevin Aladağ's works, creating a domain where social, cultural and gender identity are transformed into an ephemeral structure.

Başak Doğa Temür received her BA in Film & TV in 1999 and her MA in Visual Communication Design from Istanbul Bilgi University where she has worked as a teaching assistant and instructor, and taught on new media and film from 2005 to 2010. Temür has worked at Istanbul Modern from 2004–2005 and at Santralistanbul Arts and Culture Centre, from 2006–2010. Currently, she is Assistant Exhibitions Director and curator at ARTER Space for Art in Istanbul. She was the curator of Nevin Aladağ's solo exhibition *Stage* which took place at ARTER between 6 April-27 May 2012.

Η Basak Temur θα σχολιάσει το πως η δουλειά της Nevin Aladağ ξεπερνά και ελαχιστοποιεί τα σύνορα, γεφυρώνοντας έννοιες που έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε εκ διαμέτρου αντίθετες, όπως δημόσιος και ιδιωτικός χώρος, σκηνή και ακροατήριο, αυθεντικό και τεχνητό. Θα αναφερθεί στον τρόπο με τον οποίο τέτοιοι κώδικες και νοήματα αλλάζουν θέσεις με τα αντώνυμα τους στο έργο της Nevin Aladağ, δημιουργώντας ένα χώρο όπου οι κοινωνικές, πολιτισμικές και έμφυλες ταυτότητες μετασχηματίζονται σε εφήμερες δομές.

Η Başak Doğa Temür αποφοίτησε το 1999 από το τμήμα Κινηματογράφου και Τηλεόρασης και στη συνέχεια παρακολούθησε μάστερ στην Οπτική Επικοινωνία, στο πανεπιστήμιό Bilgi της Κωνσταντινούπολης όπου και εργάστηκε έπειτα ως βοηθός καθηγητή, με αντικείμενο Νέα μέσα και Φιλμ, από το 2005 ως το 2010. Έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων, με το μουσείο Istanbul Modern (2004–2005) και στο Santralistanbul Arts and Culture Centre (2006-2010). Επιμελήθηκε την ατομική έκθεση της Nevin Aladağ με τίτλο *Stage*, η οποία πραγματοποιήθηκε στο χώρο τέχνης ARTER το 2012.

Misal Adnan Yildiz will search for conceptual possibilities of a potential discussion related with terms of proximity, distance, and neighborhood as psychological entities of territory, border, limit, and ownership. Investigating diverse levels of critical distance with some references of politics of representation, he aims to bring upon a fresh reading for the new productions in the show as well as linking them to Nevin Aladağ's practice with reference points regarding their collaboration at Künstlerhaus Stuttgart (Nevin Aladağ, solo show, *Alles Auf Anfang / Back to First Position*).

Adnan Yildiz participated in the traveling curatorial research program, *Curatorlab/Konstfack* in Stockholm(2006-2008), and was supported by Si(Swedish Institute). He was awarded a research fellowship and

took part in the independent study program at the Valand Art Academy (2008). Yildiz was a nominee for ICI's Independent Curatorial Vision Award in 2012. Yildiz co-curated the video program for the 10th Istanbul Biennial (2007), and also Hot-Desking (Curatorlab) for Manifesta 7 (2008), in collaboration with Raqs Media. He received the Montehermoso Curator Research Grant 2009 and manifested the project, There is no audience, an exhibition about public imagination at Montehermoso, Vitoria-Gasteiz, Spain. Yildiz participated in curatorial education programs such as the Curatorial Intensive, organized by ICI, New York (during Performa 2011); the curatorial seminar at Townhouse Gallery, Cairo (2008); and Fast Forward within the framework of the 4th Berlin Biennial, Young Curators' Workshop, KW, Berlin (2006). He has contributed to international periodicals such as Metropolis M, Mousse, Paletten, Idea, artist, Bidoun, Politiken, Manifesta Online Journal, Res-Art, as well as Radikal, Taraf, Bianet, and Milliyet Sanat in Turkish. Yildiz has given lectures in Istanbul, Berlin, Bucharest, Stockholm, Copenhagen, Oslo, Taipei, and Venice. Since January 2011, Yildiz has been the Artistic Director of Künstlerhaus Stuttgart, currently focusing on the solo exhibitions series, Artistic Dialogues, at Künstlerhaus Stuttgart, Methodical Inquiries at Polistar Gallery, Istanbul, and a discussion-based event program, Critical Voices, at Künstlerhaus Stuttgart and Platform3 in Munich.

Ο Misal Adnan Yildiz θα αναζητήσει εννοιολογικές πιθανότητες ενός πιθανού διαλόγου πάνω στις έννοιες της εγγύτητας, της απόστασης και της γειννιάσης, τις οποίες αντιλαμβάνεται ως ψυχολογικές ενότητες του χώρου, του συνόρου, του ορίου και της ιδιοκτησίας. Ερευνώντας διαφορετικά επίπεδα απόστασης, με κάποιες αναφορές σε πολιτικές αναπαράστασης, στοχεύει να μας οδηγήσει σε μια καινούρια ανάγνωση των έργων της Nevin Aladağ, συνδέοντας τα με την πρακτική της και την εμπειρία του από τη τη συνεργασία τους στο Künstlerhaus Stuttgart (Ατομική έκθεση της Nevin Aladağ, Alles Auf Anfang / Όλα από την αρχή).

Ο Adnan Yildiz έχει λάβει μέρος στο επιμελητικό ερευνητικό πρόγραμμα Curatorlab/Konstfack στη Στοκχόλμη (2006-2008) με την υποστήριξη του Σουηδικού Ινστιτούτου. Του έχει απονεμηθεί ερευνητική υποτροφία στα πλαίσια του ανεξάρτητου εκπαιδευτικού προγράμματος του Valand Art Academy (2008). Το 2012 ήταν υποψήφιος για το βραβείο Independent Curatorial Vision που χορηγεί το ICI. Έχει επιμεληθεί το πρόγραμμα Nightcomers (10η Μπιενάλε Κωνσταντινούπολης, 2007) καθώς και το Hot-Desking στα πλαίσια της Manifesta 7 (2008), σε συνεργασία με την Raqs Media Collective. Του έχει απονεμηθεί η υποτροφία Montehermoso Curator Research Grant (2009) για το πρότζεκτ There is no audience, an exhibition about public imagination at Montehermoso, Vitoria-Gasteiz, στην Ισπανία. Έχει επίσης λάβει μέρος σε εκπαιδευτικά προγράμματα όπως το Curatorial Intensive του ICI της Νέας Υόρκης (κατά τη διάρκεια της Performa 2011); το επιμελητικό σεμινάριο του Townhouse Gallery στο Κάιρο(2008); καθώς και το Fast Forward στα πλαίσια της 4ης Μπιενάλε του Βερολίνου (Young Curators' Workshop, KW,2006). Έχει γράψει άρθρα για διεθνή περιοδικά όπως το Metropolis M, Mousse, Paletten, Idea, art- ist, Bidoun, Politiken, Manifesta Online Journal, Res-Art, αλλά και έντυπα όπως το Radikal, Taraf, Bianet, and Milliyet Sanat, ενώ παράλληλα έχει δώσει πλήθος διαλέξεων στην Κωνσταντινούπολη, το Βερολίνο, το Βουκουρέστι, τη Στοκχόλμη, την Κοπενχάγη, το Όσλο, την Ταϊπέι και την Βενετία. Από τον Ιανουάριο του 2011, είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Künstlerhaus Stuttgart, επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον του στη σειρά ατομικών παρουσιάσεων με τίτλο Artistic Dialogues, στη σειρά συζητήσεων Critical Voices, καθώς και στο Methodical Inquiries σε συνεργασία με την Polistar Gallery, στην Κωνσταντινούπολη.